

เรื่องราวประวัติของ "หลวงปู่ทวด วัดช้างให้" นั้นเป็นเรื่องราวตามตำนาน กล่าวเล่าสืบต่อกันมา
บางตำนานบางตอนของ ประวัติหลวงปู่ทวดผู้เล่าก็อาจเสริมเพิ่มเติมกันไปบ้างเกี่ยวกับเรื่องรา
วอภินิหารต่างๆ แต่ก็ถือว่ามีเค้าเรื่องจริงเป็นแก่นแท้อยู่ หลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลขีด เป็นบุคคลที่มี
ตัวตนจริงๆ เรื่องราวต่างๆ ซึ่งได้รวบรวมจากหนังสืออ้างอิงหลายเล่มทั้งที่เป็นตำนานหลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์ หนังสือ ประวัติหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ และ เอกสารต่างๆ

พระเครื่องของ หลวงปู่ทวด ถึงแม้ว่าท่านไม่ได้สร้างเองแต่ในความศักดิ์สิทธินั้น คงไม่มีใครจะ
ปฏิเสธได้ ความนิยมในวัตถุมงคลหรือ พระเครื่อง หลวงปู่ทวด วัดช้างให้ นั้นถือว่าเป็น omn ตะคบคูไป
กับตำนานเล่าขานสืบต่อกันไป ประวัติหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ ซึ่งผู้สร้างตำนานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ คือ
พระอาจารย์ทิม ธรรมรงค์ (พระครุวิสัยโสภณ)

ประวัติวัดราชภูรณะ (วัดช้างใหญ่)

วัดราชภูรณะ หรือ วัดช้างใหญ่ที่ ตำบลคุนใน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งกับทางรถไฟสายใต้ (ระหว่างหาดใหญ่-ยะลา) วัดช้างให้สร้างขึ้นเมื่อได้ ครรเป็นคนสร้างครั้งแรกก็ยังหาหลักฐานแน่นอนไม่ได้ มากนัก ก็พอจะอ้างอิงตามหนังสือตำนานเมืองปัตตานีได้บ้าง ซึ่งหนังสือตำนานเมืองปัตตานีระบุรวมโดย พระศรีบุรีรัฐพิพิธ (สิทธิ์ ณ สงขลา) ดังบทความตอนหนึ่งว่า

สมัยพระยาแก้มดำ เจ้าเมืองไทรบุรี ปราบนาต้องการจะหาที่ เพื่อที่จะสร้างเมืองให้ “เจ๊สิตี” น้องสาวครอบครอง เมื่อทราบฤกษ์งามดีได้เวลา ท่านเจ้าเมืองก็เสียงสัตย์อริฐานปล่อยช้างตัวสำคัญคู่บ้านคู่เมืองออกเดินป่า หรือ เรียกว่า “ช้างอุปการ” เพื่อหาที่ซัยภูมิสร้างเมือง ท่านเจ้าเมืองก็ยกพลบริหารเดินตามหลังช้างนั้นไปเป็นเวลาหลายวัน วันหนึ่งช้างได้เดินไปหยุดอยู่ ณ ที่ป่าแห่งหนึ่ง (ที่วัดช้างให้วลานี้) แล้วเดินวนเวียนร้องขึ้น ๓ ครั้งพระยาแก้มดำถือเป็นนิมิตที่ดีจะสร้างเมือง ณ ที่ตรงนี้ แต่น้องสาวตรวจดูแล้วไม่ชอบ พิชัยก็อธิษฐานให้ช้างดำเนินหาที่ใหม่ต่อไป ได้เดินรอบแรมหลายวัน เวลาตกเย็นวันหนึ่งก็หยุดพักพลบริหาร น้องสาวถือโอกาสออกจากที่พักเดินเล่น บังเอิญขณะนั้นมีกระจะสีขาวผ่องตัวหนึ่งวิ่งผ่านหน้านางไป นางอยากรู้จะได้กระจะขาวตัวนั้น จึงชวนพากเพี้ยงวิ่งไล่ล้อมจับ กระจะตัวนั้นได้วิ่งวกไปเวียนมาบนหาดทรายอันขาวสะอาดริมทะเล (คือ ตำบลกือเซะเวลานี้) ทันใดนั้น กระจะก็ได้อันตรานหายไป นางเจ๊สิตี รู้สึกขอบที่ตรงนี้มาก จึงขอให้พิชัยสร้างเมืองให้ เมื่อพระยาแก้มดำปลูกสร้างเมืองให้น้องสาว และมอบพลบริหารให้ไว้พอสมควรเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ชื่อเมืองนี้ว่า “เมืองปัตตานี” (ปัตตานี) ขณะนั้นพระยาแก้มดำเดินทางกลับมาถึงภูมิประเทศที่ช้างบอกให้ครั้งแรก ก็รู้สึกเสียดายสถานที่ จึงตกลงใจหยุดพักแรมทำการแผ้วถางป่า และปลูกสร้างขึ้นเป็นวัดตั้งชื่อว่า “วัดช้างให้” มาจนบัดนี้ ต่อมาพระยาแก้มดำ ก็ได้มอบถ่ายวัดช้างให้แก่ “ท่านลังกา” ครอบครอง พระภิกษุชาวองค์นี้ท่านอยู่เมืองไทรบุรีเขารายกว่า ท่านลังกา เมื่อท่านมาอยู่วัดช้างให้ชาวบ้านเรียกว่า ท่านช้างให้ เป็นชื่อนี้ตลอดมา

หลวงปู่ทวด และ พระอาจารย์ทิม ร่มมหoro (พระครุวิสัยโสกณ)

สมัยโบราณนั้น คนมลายูนับถือศาสนาพุทธ พระยาแก้วคำนมลายูจึงได้สร้างวัดช้างให้ขึ้น อ้างตามหนังสือของพระยารัตนภักดี เรื่องปัญหาดินแดนไทยกับมลายู หน้า 8 บรรทัด 16 ในหนังสืออิงตามประวัติศาสตร์ว่า พ.ศ.1300 กษัตริย์กรุงศรีวิชัยแห่งปาเลิมบัง มีอำนาจแ派ไฟศาลอานาเขตเข้ามาถึงแหลมมลายู และได้ก่อสร้างสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาไว้หลายแห่ง มีผู้พบศิลาจารึกแผ่นหนึ่งที่นครศรีธรรมราช บันทึกว่า เมื่อพ.ศ.1318 เจ้าเมืองศรีวิชัย ได้มาก่อสร้างพระเจดีย์ที่นครศรีธรรมราช และที่สำคัญอีกแห่งคือ พระพุทไสยาสน์ในถ้ำที่ภูเขา (วัดหน้าถ้ำ) ตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา คาดว่าสร้างเมื่อสมัยกรุงศรีวิชัย ระหว่างพ.ศ.1318-1400 ต่อมาทำการปฏิสังขรณ์เพิ่มเติมตามที่เห็นในปัจจุบัน ขณะที่ ท่านลังกา "หลวงปู่ทวด" พำนักอยู่ที่วัดในเมืองไทรบุรี วันหนึ่งอุบาสก อุบาสิกา และลูกศิษย์อยู่พร้อมหน้าท่านได้พูดขึ้นในกลางชุมชนนั้นว่า ถ้าท่านมรณภาพเมื่อใดขอให้ช่วยกันจัดการ火化มาศพไปทำการบ้านกิจ ณ วัดช้างให้ ด้วย และขณะนั้น

ศพพักแรมนั้น ณ ที่ได้นำเน่าໄหลลงสู่พื้นดินที่ตรงนั้นจนเอาเสาไม้แก่นปักหมายไว้ ต่อไปข้างหน้าจะเป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ อยู่มาไม่นานท่านก็ได้มรณภาพลงด้วยโรคชรา คณะศิษย์ผู้เคารพในตัวท่านก็ได้จัดการตามที่ท่านสั่งโดยพร้อมเพรียงกันเมื่อทำการมาปนกิจศพท่านเรียบร้อย

เมื่อ พ.ศ.2501 พระอาจารย์ทิม ร่มมหโร (พระครูวิสัยโสกณ) ได้เดินทางไปบูชาฯแล้วทุกสถานที่ แต่ละสถานที่ก็มีสภาพเหมือนสูปที่บรรจุอธิษฐานปูทวารที่วัดซ้างให้ เมื่อครั้งยังไม่ได้تبแต่งสร้างใหม่สอดคลุมชาวบ้านແບ່ງน้ำดู ต่างก็เล่นถึงเรื่องราวที่สืบทอดต่อกันมาให้อาจารย์ทิมและคณะฟังว่าเป็นสถานที่ตั้งศพหลวงปูทวด เมื่อมาพักแรมมีน้ำเหลืองหยดตกลงพื้นก็เอามีน้ำปักทำเครื่องหมายไว้ บางแห่งก็ก่อสร้างเป็นสูปเจดีย์ก็มี แล้วคณะศิษย์ผู้ไปส่องได้ขอแบ่งเอาอธิษฐานของท่านแต่ส่วนน้อยนำกลับไปทำสูปที่ วัด ณ เมืองไทรบุรีไว้เป็นที่เคารพบูชา ตลอดจนบัดนี้สมเด็จเจ้าพะโคะกับท่านซ้างให้หรือ"หลวงปูทวดเหยียบน้ำทะเลจีด" นี้สมัยท่านยังมีชีวิตมีชื่อที่ใช้เรียกท่าน หลายชื่อเช่น พระราชนูนี สามีรามคุณปมาจารย์ ท่านลังกา และ ท่านซ้างให้ แต่เมื่อท่านมรณภาพแล้วเรียกเขื่อนหรือสูปศักดิ์สิทธิ์ที่บรรจุอธิษฐานของท่านว่า "เขื่อนท่านซ้างให้" เขื่อน หลวงปูทวด เหยียบน้ำทะเลจีด (คำว่าเขื่อนเป็นภาษาพื้นเมืองทางใต้ หมายถึง สูปที่บรรจุอธิษฐานของท่านผู้มีบุญนั้นเอง)

เมื่อ พ.ศ. 2480 พระครูมนูญสมณการ วัดลานนาภาพ ได้ชวนชาวบ้านซ้างให้และใกล้เคียง ไปทำการแผ้วถางวัดร้างแห่งนี้ โดยจัดบูรณะให้เป็นวัดมีพระสงฆ์เข้าจำพรรษาและในปีนั้นเอง ได้ให้พระภิกษุช่วงมาอยู่ก็ได้มีการจัดสร้างถาวรวัตถุ ขึ้น เช่น ศาลาการเปรียญ และ กวี 2-3 หลัง ครั้งต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2484 พระภิกษุช่วงก็ได้ลาสิกขاب� วัดซ้างให้จึงขาดเจ้าอาวาสและผู้นำလง พระครูวัตรกรณ์ โภวิท เจ้าอาวาสวัดนาประดู่ จึงได้ให้ พระภิกษุทิม (พระครูวิสัยโสกณ) ไปเป็นเจ้าอาวาสวัดซ้างให้ตามที่ชาวบ้านขอมา

พระภิกขุทิม ได้ย้ายไปอยู่วัดซ้างให้ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2484 ตรงกับวันอังคาร ขึ้น 15 ค่ำเดือน 8 พระภิกขุทิม มาอยู่วัดซ้างให้ตอนแรก ก็ไปๆมาๆอยู่กับวัดนาประดู่ กลางวันต้องไปสอนนักธรรมวัดนาประดู่

วัดซ้างให้มีชื่อเต็ม ๆ ว่า วัดราษฎร์บูรณะ อยู่ที่ ตำบลคนโนรี อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานีห่างจากปัตตานีประมาณ 26 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯประมาณ 1,032 กิโลเมตร ได้รับพระราชทานวิสุจนามสีมาเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ตามพระราชกฤษฎาเบกษาเล่ม 74 ตอน 15 หน้า 451 - 252 เขตวิสุจนามสีมายาว 80 เมตร กว้าง 40 เมตร ทำพิธีผูกพัทธสีมาเมื่อวันเสาร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2501 ตรงกับวันขึ้น 13 ค่ำ มีที่ดินที่ตั้งวัดเป็นเนื้อที่จำนวน 12 ไร่ ตามหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ส.ค. 1 เลขที่ 334/2498

สัญญาจด "หลวงปู่ทวด"

สัญญาจด "หลวงปู่ทวด" นี้ พระครูวิสัยโสภณ และ พระครูธรรมกิจโภศล (พระอาจารย์นองวัดรายขาว) ได้ปรึกษาหารือกันตกลงให้รื้อขุดของเก่าขึ้นมาเพื่อสร้างใหม่ แต่เมื่อขุดลงไปก็ได้พบหม้อทองเหลืองและมีอัฐิหลวงปู่ทวดห่อผ้าอยู่ในหม้อทองเหลืองอีกชั้นหนึ่ง หม้อทองเหลืองได้ผุเปื่อยไม่กล้าเอามือจับต้อง เพราะเกรงสภาพจะผิดเปลี่ยนไปจากสภาพเดิม จึงได้จัดสร้างสัญญาจดไว้ ครอบคลุมบนสัญญาเดิม ซึ่งปรากฏตามที่เห็นมาในปัจจุบัน

ความเป็นมาของสกุปตักดีสิกห์หลวงปู่ทวด

หลังจากท่านอาจารย์ทิม ผ่านว่าได้พบกับ หลวงปู่ทวด เหยียบหน้าทะเลจีด ซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของประชาชนอยู่ในเวลานี้ วันหนึ่งท่านอาจารย์ทิมนึกสนุก จึงเก็บเอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่ตกลอยู่ริมเขื่อน (สกุป) มาคลึงเป็นลูกอมแล้วแจกจ่ายให้กับเด็กวัดไป แต่ปรากฏเป็นที่อัศจรรย์แก่ท่าน เมื่อเด็กได้อ้มลูกอมสีผึ้งนึ่นไป แล้วลองแทงฟันกันด้วยมีดพรางและของมีคุณ แต่แทงฟันกันไม่เข้าเลย จนเรื่องราวถึงอาจารย์ทิม ท่านก็ตกใจ เพราะเกรงเป็นอันตรายกับเด็ก จึงเรียกเด็กมาอบรมสั่งสอนห้ามไม่ให้ทดลองกันต่อไป

หลังจากนั้นท่านเริ่มสนใจในคำปราณາของ "หลวงปู่ทวด" ว่า จะเอาอะไรให้ขอ ก็พอดีมีพวงชาหยาบนุ่ม ผู้ซึ่งชอบทางคงกระพันได้พากันมากของให้อาจารย์สักยันต์ลงกระหม่อมเพื่อไว้คุ้มครองตัว ท่านอาจารย์ทิมก็สักให้แล้วระลึกถึงหลวงปู่ทวดซึ่งท่านไม่เคยศึกษาเรื่องนี้มาก่อน ปรากฏว่าศิษย์ท่านที่มาสักยันต์เกิดไปลองดีกับศิษย์อาจารย์อื่น แล้วไม่มีศิษย์อาจารย์อื่นสู้ได้เลย (ขณะนั้นก่อนหลัง升ครามโลกครั้งที่ 2 เล็กน้อย) หลังจากนั้นทางคณะสงฆ์ผู้ใหญ่สั่งห้ามพระภิกษุสักลงกระหม่อม ท่านอาจารย์ทิม จึงดรับการสักตั้งแต่บัดนั้นมา

เนื่องจากทราบบกิตติศัพท์ในอดีตสมัยที่ "หลวงปู่ทวด" เดินทางไปยังกรุงศรีอยุธยา ด้วยเรือสำเภา
ระหว่างทางได้เกิดพายพัดจนกระแทกข้าวปลาอาหารและน้ำดีมตกลงทะเลไป ลูกเรือกระหายน้ำมาก
หลวงปู่ทวดจึงได้แสดงอภินิหารหย่อนเท้าลงไปในทะเล ปรากฏว่า้น้ำทะเลในบริเวณนั้นกล้ายเป็นน้ำจืด
และดีมกินได้ ตั้งแต่นั้นมาซึ่งเสียงของท่านขอรขยายไปทั่วหล้า คนได้มาราชการสักการะจนท่าน
อาจารย์ทิมดำเนินสร้างอุโบสถไว้ เพื่อเป็นหลักให้ในพระพุทธศาสนาและจะได้เป็นที่อยู่อาศัยของ
พระภิกษุสงฆ์ในวัดได้มาราชการต่อไป ความจริงนั้นครั้งโบราณกาลมา วัดช้างให้เคยมีอุโบสถมา
ก่อนแล้วแต่ชำรุดลายตัวไปหมด เพราะเวลาที่ปรากฏเป็นให้เห็นเพียงพัทธสีมาและเนินดินที่เป็น
อุโบสถเก่าแก่เท่านั้น ท่านอาจารย์ทิมจึงได้กำหนดวางศิลาฤกษ์ อันเป็นรากรฐานของอุโบสถแห่งใหม่ใน
วันที่ 6 สิงหาคม 2495 และวันดินลง rak ก่อกำแพงหน้าอุโบสถสีบตร้อมajanถึง พ.ศ.2496 งานก่อสร้าง
สำเร็จลงเพียงแค่กำแพงอุโบสถโดยรอบเท่านั้นงานก่อสร้างหยุดชะงัก ลงเพราะหมดทุนที่จะใช้จะจ่าย
ต่อไป

ประวัติการสร้างพระเครื่องหลวงปู่ทวด วัดช้างให้

กำเนิดพระเครื่องหลวงปู่ทวด ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ.2497 "หลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลจืด" เจ้า
อาวาสองค์แรกของวัดช้างให้ได้ประทานนิมิตอันเป็นมงคลยิ่งแก่ นายอนันต์ คณานุรักษ์ ซึ่งมีภูมิลำเนา
อยู่ห่างจากวัดประมาณ 31 กิโลเมตร ให้สร้างพระเครื่องร่างเป็นรูปภิกษุชาΐ้นแทนองค์ของท่าน
นายอนันต์นำสการพร้อมทั้งปรึกษาท่านอาจารย์ทิม และเตรียมงานสร้างพระเครื่องในวันที่ 19
มีนาคม 2497 ตรงกับวันศุกร์ขึ้น 15 ค่ำเดือน 4 เวลาเที่ยงตรง ได้ฤกษ์พิธีปลุกเสกเบ้าและพิมพ์พระ
เครื่องหลวงปู่ทวดเรื่อยมาทุก ๆ วัน จนถึงวันที่ 15 เมษายน 2497 พิมพ์พระเครื่อง "หลวงปู่ทวด" รุ่น
แรกได้ 64,000 องค์ ทั้ง ๆ ที่ตั้งใจจะพิมพ์ให้ได้ 84,000 องค์ แต่เวลาจำกัดในการพิธีปลุกเสก ก็ต้อง

หยุดพิมพ์พระเครื่อง เพื่อเอาเวลาเตรียมงานพิธีปลุกเสกพระเครื่องหลวงปู่ทวดตามเวลาที่หลวงปู่ทวดกำหนดให้พระครูปฏิบัติ และแล้ววันอาทิตย์ที่ 18 เมษายน 2497 ขึ้น 15 ค่ำเวลาเที่ยงตรงได้ฤกษ์พิธีปลุกเสกพระเครื่องหลวงปู่ทวดวัดช้างให้ ณ เนินดินบริเวณอุโบสถเก่า โดยมีท่านอาจารย์ทิมเป็นอาจารย์ประธานในพิธีและนั่งปักได้อารามนาอัญเชิญพระวิญญาณหลวงปู่ทวดเหยียบบน้ำทะเลจีดพร้อมวิญญาณ หลวงพ่อสี หลวงพ่อทอง และ หลวงพ่อจัน ซึ่งหลวงพ่อทั้งสามองค์นี้สิงสถิตอยู่ร่วมกับหลวงปู่ทวดในสุสานหัวด ขอให้ท่านประสิทธิ์ประสาทความศักดิ์สิทธิ์ความคลังแಡ่พระเครื่องฯ นอกจานนั้นก็มี หลวงพ่อสองโถสโโกร เจ้าอาวาสวัดพะโคะ พระอุปัชฌาย์ดาม วัดศิลาลง พร้อมด้วยพระภิกษุสงฆ์อาวุโส ณ วัดช้างให้ ร่ายพิธีปลุกเสกพระเครื่องสมเด็จหลวงปู่ทวดเหยียบบน้ำทะเลจีดเสร็จลงในเวลา 16.00 น. ของวันนั้นท่านอาจารย์ทิมพร้อมด้วยพระภิกษุอาวุโสและคณะกรรมการวัดนำทีมโดย นายอนันต์ คณานุรักษ์ ได้ร่วมกันทำการแยกจ่ายพระเครื่องหลวงปู่ทวดให้แก่ประชาชนผู้เลื่อมใสซึ่งมาอยrorบอยู่อย่างคับคั่งจนถึงเวลาเที่ยงคืน ปรากฏว่าในวันนั้น คือ วันที่ 18 เมษายน 2497 กรรมการได้รับเงินจากผู้ใจบุญ莫ทนาสมบททุนสร้างอุโบสถเป็นจำนวนเงิน 14,000 บาท หลังจากนั้นมาด้วยอำนาจบุญการเมื่อกันิหาร "หลวงปู่ทวด" ได้เดลบรรดาลให้ฟื้นอ่อง หลายชาติหลายภพาร่วมสามัคคีสละทรัพย์莫ทนาสมบททุนสร้างอุโบสถดำเนินไปเรื่อยๆ มีได้หยุดหยั่งจนถึงวันที่ 19 สิงหาคม 2499 ได้จัดพิธียกซ่อฟ้า และวันที่ 31 พฤษภาคม 2501 ได้ทำพิธีผูกพัทธสีมาอุโบสถหลังนี้จึงสำเร็จเสร็จสิ้นสมบูรณ์

วัดกุมังคล หลวงปู่ทวด วัดช้างใหญ่

พระบูชาหลวงพ่อทวด

พระบูชาหลวงพ่อทวด วัดช้างใหญ่ พ.ศ. ๒๕๙๗ เนื้อว่านผสมปูน

พระบูชาหลวงพ่อทวด วัดช้างให้ พ.ศ. ๒๔๙๗ เนื้อว่านผสมปูน

<http://www.amuletheritage.com/p-7.html>

พระบูชาหลวงพ่อทวด วัดช้างให้ พ.ศ. ๒๔๙๗ เนื้อว่านผสมปูน

พระบูชาหลงพ่อทวด วัดช้างให้ พ.ศ. ๒๔๙๗ เนื้อว่านผสมปูน

พระบูชาหลวงพ่อทวด วัดช้างให้ พ.ศ. ๒๕๓๗ เนื้อว่าน

พระรูปหล่อ หลวงปู่ทวด วัดช้างให้ ปี พ.ศ. 2503

พระบูชา หลวงปู่ทวด เนื้อหัวาน ฐานยันต์ วัดช้างให้ ปี พ.ศ. ๒๕๐๘

พระบูชาหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ พ.ศ. 2536

<http://www.amuletheritage.com/p-7.html>

☀️ ພຣະກລວງພ່ອກວັດ ປີ ພ.ສ. 2497

หลวงปู่ทวด พิมพ์ใหญ่ เนื้อว่าน ປີ ພ.ສ. 2497

หลวงปู่ทวด พิมพ์ใหญ่ เนื้อว่าน ปี พ.ศ. 2497

หลวงปู่ทวด พิมพ์ใหญ่ เนื้อว่านสบู่เลือด ปี พ.ศ. 2497

หลวงปู่ทวด พิมพ์ใหญ่ กรรมการ เนื้อว่าน ปี พ.ศ. 2497

หลวงปู่ทวด พิมพ์ชลุด เนื้อว่าน ปี พ.ศ. 2497

หลวงปู่ทวด พิมพ์พระรอด เนื้อว่าน ปี พ.ศ. 2497

หลวงปู่ทวด กรากไม้ขีด ปี 2497

พระหลงพ่อทวด ปี พ.ศ. 2500

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์เสียร์โต รุ่นแรก ปี 2500

หลวงพ่อทิมจัดสร้างเหรียญปั๊มเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2500 ขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดช้างให้ เพื่อปฏิสังขรณ์บูรณะวัดช้างให้และเป็นที่ระลึกถึงหลวงพ่อทวด

ลักษณะเป็นเหรียญรูป_sema ด้านหน้า ตกแต่งขอบเป็นลายกระหนก ด้านบนเป็นอักษรขอมอ่านว่า "នະ ໂມ ພຸທ ຈາ ຍະ" ตรงกลางเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อทวด นั่งสมาธิบนอาสนะฐานบัวสองชั้น ศีรษะค่อนข้างใหญ่ ด้านข้างทั้งสองเป็นอักษรไทยว่า "หลวงพ่อทวด เหยียบน้ำทะเลจีด" ด้านหลัง พื้นเรียบ ด้านบนเป็นอักษรขอมว่า "នະ ມະ ພະ ກະ" ตรงกลางเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อทิม ด้านล่างجارึกซือ "พระครุวิสัยสกณ (ทิม)" คาดหลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลจีด วัดช้างให้

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์เคียร์โต รุ่นแรก ปี 2500

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์เคียร์โต รุ่นแรก ปี 2500

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์เคียร์โต รุ่นแรก ปี 2500

เหรียญหลงปู่ทวด พิมพ์เคียร์โต รุ่นแรก ปี 2500

พระหลังพ่อทวด ปี พ.ศ. 2502

หลวงปู่ทวด รุ่นloyน้ำ เนื้อว่าน ปี พ.ศ. 2502

เหรียญหลวงปู่ทวด รุ่น 2 พิมพ์ไข่ปลาใหญ่ ปี พ.ศ. 2502

เหรียญหลวงปู่ทวด รุ่น 2 พิมพ์ไข่ปลาใหญ่ ปี พ.ศ. 2502

พระกลองพ่อทวด ปี พ.ศ. 2504

เหรียญหลวงปู่ทวด รุ่น 3 ปี พ.ศ. 2504

เหรียญหลวงปู่ทวด รุ่น 3 ปี พ.ศ. 2504

พระหลวงพ่อทวด ปี พ.ศ. 2505

ประวัติการสร้างพระหล่อหลวงพ่อทวด หลังเตารีด ปี 2505

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเฉลิมพลทิมมั่นพระฯ หรือพระองค์ชายกลางทรงเป็นประธานอุปถัมภ์ในการจัดสร้าง ตามคำอนุญาตจากหลวงปู่ทวดผ่านพระครูวิสัยโสกณ (พระอาจารย์ทิม) มีการนำช่นวนและมวลสารจากวัด นำไปหล่อพระร่วมกันที่กรุงเทพฯ เนื้อโลหะที่หล่อพระหลวงปู่ทวดในครั้งนี้มี เนื้อทองคำ เนื้อเมฆพัด เนื้อนวโลหะ และ เนื้อโลหะผสม

การสร้างพระเครื่องหลวงปู่ทวดรุ่นหลังเตารีดมีการเททองหล่อ กันที่วัดคอกหมู หรือ วัดสิตาราม กรุงเทพฯ อัญไกลวัดสระเกศ และ นำเข้าพิธีปลุกเสกที่วัดซ้างให้

ในการจัดสร้างพระเครื่องหลวงปู่ทวดครั้งนี้ทางวัดได้ดำเนินการพร้อมกับงานสมโภชรูปเหมือนหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่ประจำวัด ซึ่งต่อมาได้กำหนดให้เป็นงานประจำปีของวัดซ้างให้ พิธีตั้งกล่าวจัดขึ้นถึง 3 วัน 3 คืน คือ วันพุธที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 ตรงกับวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 6 เวลา 9.00 น. อัญเชิญพระเครื่องหลวงปู่ทวดเข้าสู่โรงพิธีในพระอุโบสถ เพื่อให้พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ วันรุ่งขึ้นวันพุหัสบดีที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 เวลา 9.00 น. ทำพิธีประกาศโองการตามหลักไสยาสตร์ และอัญเชิญดวงจิตหลวงปู่ทวดเข้าประทับในพิธีเวลา 21.00 น. นั่งปกและสวดพุทธาภิเบกษาตลอดทั้งคืน และวันศุกร์ที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 เวลา 9.00 น. กระทำประทักษิณเวียนเทียนวิสาขบูชา และปิดท้ายด้วยเทศนา 1 กัณฑ์ และ สุดท้ายในวันเสาร์ที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 เวลา 6.00 น. พระอาจารย์ทิม แจกพระเครื่องหลวงปู่ทวดเป็นปฐมฤกษ์

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีด เนื้อทองคำ ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ เปียกทอง ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ สำริดทอง ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ สำริด ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ สำริด ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ เนื้อแร่ ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ เมฆพัด ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีด หัวมน เนื้อโลหะผสม ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดใหญ่ ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดกลาง ปั๊มซ้า ปี 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีดเล็ก หลังตัวหนังสือ ปี พ.ศ. 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีด หน้าอาปาเช่ ปี พ.ศ. 2505

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีด ใหม่ หลังตัวหนังสือ ปี พ.ศ. 2505

เหรียญเลื่อนสมณศักดิ์ หลวงปู่ทวด บล็อกฝ่าปาก เนื้อทองคำ ปี พ.ศ.2508

เหรียญเลื่อนสมณศักดิ์ หลวงปู่ทวด บล็อกผ่าปาก ปี พ.ศ.2508

เหรียญเลื่อนสมณศักดิ์ หลวงปู่ทวด บล็อกฝ่าปาก ปี พ.ศ.2508

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์ห้าเหลี่ยม บล็อกนิยม ปี พ.ศ. 2508

หลวงปู่ทวด พิมพ์เตารีด หน้าจีน หลังตัวหนังสือ ปี พ.ศ. 2508

พระหลวงพ่อทวด ปี พ.ศ. 2506 - 2508

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์เม็ดแตง หน้าผาก 4 เส้นปีกกา เนื้ออัลปาก้าชุบnickel

สร้างกันมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2506 ถึง 2508

เหรียญหลวงปู่ทวด พิมพ์เม็ดแตง หน้าผาก 3 เส้น เนื้ออัลปาก้าชุบニกเกิล ปี พ.ศ. 2506

พระหลงพ่อทวด ปี พ.ศ. 2509

เหรียญพุทธชั่น พิมพ์ใหญ่ บุทธองค์ ปี พ.ศ.2509

เหรียญพุทธซ้อน พิมพ์เล็ก ปี พ.ศ.2509

เหรียญพุทธช้อน พิมพ์เล็ก ปี พ.ศ.2509

ประวัติหลวงปู่ทวด ตอนที่มาของคำว่า หลวงปู่ทวด เหยียบหน้ากະเหล็ด

ประวัติหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ พระภิกษุปู เรียนวิชาหลายอย่างในสำนักพระครูกาเดิม 3 พระราชาอาจารย์ก็ไม่มีอะไรสอนให้อึก จึงปรึกษา กับพระครูกาเดิม ท่านก็บอกถ้าจะศึกษาอีกคงต้องเข้าเมืองหลวงคือกรุงศรีอยุธยา เพราะเป็นที่รวมของสรรพวิชาต่างๆ ท่านจึงขอโดยสารเรือสำเภาของนายอินที่จะนำสินค้าไปขายในเมืองหลวง เรือสำเภาของนายอินบรรทุกสินค้าหลายอย่างโดยไปมาค้าขายแบบนี้หลายครั้งแล้ว ครั้งนี้เรือสำเภาแล่นไปได้ 3 วัน 3 คืน เป็นปกติอยู่ดีๆ วันหนึ่ง แต่เกิดพายุพัดจัดลมแรงมากท้องทะเลป่วนปวน จึงจำเป็นต้องลดใบเรือลงรองคลื่นลมสงบ เลยทำให้อาหารไม่พอ น้ำดื่มน้ำไม่มี กินกัน โดยเฉพาะน้ำจืดสำคัญที่สุด บรรดาลูกเรือไม่เคยพบเหตุการณ์แบบนี้มาก่อน และอารมณ์เสียทุกคนลงความเห็นว่า เกิดจากอาเพศที่มีพระภิกษุโดยสารมาด้วย จึงตกลงใจให้ไปส่งพระภิกษุปู(หลวงปู่ทวด)ขึ้นฝั่ง โดยลงเรือเล็กซึ่งมีพระภิกษุปูและลูกน้องนายอิน 2 คนลงมาด้วยเพื่อพายไปส่งฝั่ง ขณะที่นั่งอยู่ในเรือนั้น พระภิกษุปูจึงบริกรรมคานาและอธิษฐานจิต แล้วยืนเท้าอกรีบขึ้นไปข้างกำแพงแล้ว แกว่งน้ำให้เป็นวง ขณะนั้นเอง ท่านจึงบอกให้ลูกเรือทั้ง 2 คนเอามือกวักชิมน้ำดู ปรากฏว่า้น้ำทะเลกลับกลายเป็นน้ำจืด ทุกคนต่างดีใจรีบตักน้ำใส่โองใส่ให้ ลูกเรือทุกคนหายโกรธพระภิกษุปู โดยเฉพาะนายอิน จึงนิมนต์ให้ท่านร่วมเดินทางต่อจนถึงกรุงศรีอยุธยา

เมื่อถึงเมืองหลวงสมัยนั้นกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองหลวงของไทยเจริญรุ่งเรืองมาก มีวัดวาอารามใหญ่ๆ โตๆ นายอินได้นิมนต์ พระภิกษุปูให้เข้าจำวัดในเมืองหลวงแต่ท่านถือสันโดษ ท่านจึงไปจำพรรษาอยู่ที่วัดแค เขตทุ่งลุมพลีทางทิศตะวันออกของกรุงศรีอยุธยา ตามประวัติเก่าแก่ กล่าวไว้ว่า หลวงปู่ทวด ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ในกรุงศรีอยุธยานานถึง 9 ปี คือระหว่าง พ.ศ. 2148 - 2157 ตอนนั้นพระภิกษุปูหรือ หลวงปู่ทวด มีอายุแค่ 32 ปี

ประวัติหลวงปู่ทวด ตอนเจ้าเมืองลังกาท้าพนันแปลพระไตรปิฎก

เมื่อถึงเวลาที่ผู้คนจะได้รู้จักท่าน ในรัชสมัยของพระเอกาทศรถ กล่าวคือ สมัยนั้น พระเจ้าวัชภูมิ คามินี แห่งประเทศไทยต้องการจะได้กรุงศรีอยุธยาไว้ในอำนาจ แต่ไม่ต้องการที่จะรบราฆ่าฟันกันด้วยอาวุธ จึงคิดกลอุบายด้วยการท้าพนันแปลธรรมะ และต้องการจะแผ่พระบรมเดชานุภาพมาทางแหลมทอง โคร จะได้กรุงศรีอยุธยาเป็นประเทศไทย แต่พระองค์ไม่ประณาน่าให้เกิดศึกสงครามเสียชีวิตแก่ประชาชนทั้งสองฝ่าย จึงทรงวางแผนการเมืองด้วยสันติวิธี คิดหาทางรับรัดเอกสารุ่งศรีอยุธยาเป็นเมืองขึ้นด้วยสติปัญญาเป็นสำคัญ เมื่อคิดได้ดังนั้น พระเจ้ากรุงลังกาจึงมีพระบรมราชโองการสั่งให้ช่างหลวง นำหองคำจากห้องพระคลังเบิกจ่ายหองคำบริสุทธิ์แล้วให้ช่างหองประจำสำนักไปหล่อหองคำเหล่านั้นให้เป็นตัวอักษรบาลีเล็กเท่าใบมะขาม ตามพระอภิธรรมทั้งเจ็ดคัมภีร์ จำนวน 84,000 ตัว จากนั้นก็ทรงรับสั่งให้พระมหาณฑ์ผู้เฒ่าในราชสำนัก จำนวน 7 ท่านคุณเรือสำเภาเจ็ดลำบรรทุกเสื้อผ้าแพพรรณ และของมีค่าอุปกรณ์เดินทางมายังกรุงศรีอยุธยาพร้อมกับปริศนาธรรมของพระองค์ เมื่อพระมหาณฑ์ทั้งเจ็ดเดินทางลุล่วงมาถึงกรุงศรีอยุธยา แล้วก็เข้าฝ่าถวายพระราชาสาส์นของกษัตริย์ตนแก่พระเจ้าเอกาทศรถ มีใจความในพระราชาสาส์นว่า...

พระเจ้ากรุงลังกาขอท้าให้พระเจ้ากรุงสยามทรงแปลและ เรียบเรียงเมล็ดหองคำตามลำดับให้เสร็จภายในกำหนด 7 วันนับแต่วันที่ได้รับ พระราชาสาส์นนี้เป็นต้นไป ถ้าทรงกระทำไม่สำเร็จตามสัญญา ก็จะยึดกรุงศรีอยุธยาให้อยู่ใต้พระบรมเดชานุภาพของพระองค์ และทางกรุงสยามจะต้องส่งดอกไม้เงินดอกไม้หองอีกหั้งเครื่องราชบรรณาการแก่ กรุงลังกาตลอดไปทุกๆ ปี เยี่ยงประเทศไทยทั้งหลาย เมื่อพระเอกาทศรถทรงทราบความ ดังนั้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ ขุนศรีชนนชัย สังฆารี เขียนประกาศนิมนต์พระราชทานและพระกระทัว พระมหานคร ให้กระทำหน้าที่เรียบเรียงและแปล

ตัวอักษรทองคำในครั้งนี้ แต่ก็ไม่มีท่านผู้ได้สามารถเรียบเรียงและแปลอักษรทองคำในครั้งนี้ได้ จนกาลเวลาลุล่วงผ่านไปได้หกวัน ยังความประวิตกแก่พระองค์และไพร่ฟ้าประชาชนต่างพากันโเจชานถึงเรื่องนี้ให้อื้ออึงไปหมด

ครั้นในคืนที่ 6 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเข้าพระบรรทมทรงสุบินว่า ได้มีพระยาซ้างเมืองลักษณะบริบูรณ์霞光溢彩 สวยงามเชือกหนึ่ง ผายผันมาจากทางทิศตะวันตก เยือนย่างเข้ามาในพระราชินิเวศน์แล้วก้าวเข้าไปยืนผาดtrap แห่งน้ำพลาสติกเปล่งเสียงโกลุจนาทึกก้องไปทั่วทั้งสีทิศ เสียงที่โกลุจนาทด้วยอำนาจของพระยาคชสารเชือกนั้นยังให้พระองค์ทรงสะดุกตื่น จากพระบรรทม

รุ่งเช้าเมื่อพระองค์เสด็จออกว่าราชการ ได้ทรงรับสั่งถึงพระสุบินนิมิตประหลาดให้หรหลวงฟัง และได้รับการกราบถวาย บังคมทูลว่า เรื่องนี้หมายถึงชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์และพระบรมเดชานุภาพจะแผ่ไปทั่วสารทิศเป็นที่เกรงขามแก่บริราชทั้งปวง ทั้งจะมีพระภิกษุชนมุ่รูปหนึ่งจากทางทิศตะวันตก มาช่วยขันอาสาแปลและเรียบเรียงตัวอักษรทองคำปริศนาได้สำเร็จ พระเจ้าอยู่หัวได้ฟังดังนั้น จึงค่อยเบาะพระทัย และรับสั่งให้ข้าราชการบริพารทั้งมวลออกตามหาพระภิกษุรูปนั้นทันที

ต่อมาสังฆารีได้พยายามเสาะแสวงหาจนไปพบ "พระภิกษุปู" (หลวงปู่ทวด) ที่วัดราษฎร์นุวาร และเมื่อได้ทราบได้ความว่าท่านมาจากเมืองตะลุง (พัทลุงในปัจจุบัน) เพื่อศึกษาพระธรรมวินัย สังฆการี จึงเล่าความตามเป็นจริงให้ พระภิกษุปู พึ่งทั้งได้อ้างตอบท้ายว่า "เห็นจะมีท่านองค์เดียวที่ตรงกับพระสุบินของพระเจ้าอยู่หัว จึงครรชอนมนต์ให้ไปช่วยแก้ไขในเรื่องร้ายดังกล่าวให้กลایเป็นดี ณ โอกาสนี้" ครั้นแล้วเจ้าสามีรามก์ตามสังฆารีไปยังที่ประชุมสงฆ์ ณ ท้องพระโรง พระเจ้าอยู่หัวทรงมีรับสั่งให้

พนักงานปูพระให้ท่านนั่งในที่อันควร หนังสือติดบนบางเล่นกล่าวว่า...ตอนนี้พระภิกษุปู่ แสดงอาการประหลาด คือเอนกายลงนอนท่าตะแคงสีห์สยามสี แล้วลูกขึ้นนั่งตัวตรง ต่อมาก็กระเดิบไปข้างหน้า 5 ครั้งจากนั้นก็นั่งยังที่เดิม ทำให้พระમณ์ทั้ง 7 คนหัวเราะพระภิกษุปู่ และดูหมิ่นหวาน่าท่าแสดงเหมือนเด็กไร้เดียงสา จากนั้นพระમณ์ จึงรีบนำบานตรไส้อักษรทองคำเข้าไปประคนแก่ พระภิกษุปู่ เมื่อท่านได้รับแล้วก็ค้ำบานตรเทอักษรทองคำอ่อนมาแล้วเริ่มต้นเรียงอักษรตามลำดับ ตามพระคัมภีร์โดยไม่รู้ชาสักพักเดียว ก็เสร็จ แต่อักษรขาดหายไป 7 ตัวคือคำ สัง วิ รา ปุ ภะ ປะ ท่านจึงห่วงถามเออที่พระમณ์ทั้งเจ็ดว่า เอาอักษรมาไม่ครบ หรือว่าเออบซุกเออบไว้ที่จุกมวยผมแต่ละคนก็จะงำนาเงินเดิมพระમณ์ผู้เฒ่า ทั้ง 7 คนต่างตกใจหน้าซีดคิดไม่ถึงว่ากรุงศรีอยุธยาจะมีพระภิกษุเก่งกล้าเช่นนี้ จนพระมหาณ์ผู้เฒ่า ทั้ง 7 สยบยอมแพ้อย่างราบคาบ

พระเจ้าอยู่หัวแห่งกรุงศรีอยุธยาทรงพระสรวลยินดีเป็นอย่างยิ่ง จะถวายทรัพย์สมบัติแก่ท่านแต่ท่านไม่ยอมรับเนื่องจากท่านเป็นสมณะ พระองค์จึง吩พระทัย จึงประกาศ พระราชทานสมณศักดิ์เป็น “พระราชนูนิสวามีรามคุณปมาจารย์” ตั้งแต่บัดนั้น

หลังจากนั้นกรุงศรีอยุธยา เกิดโรคห่าระบาดขึ้นอย่างร้ายแรงไปทั่วเมือง ผู้คนล้มตายราวด้วยไข้ร่วงเพราไม่มียารักษา ประชาชนเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง สมเด็จพระเอกาทศรถทรงรำลึกถึง ราชมนูนิ สามีรามคุณปมาจารย์ หรือพระภิกษุปู่ ที่จำพรรษาอยู่ที่วัดแค จึงมีรับสั่งให้สังฆการีไปนิมนต์ท่านเข้าวัง พระภิกษุปู่ได้นำเอาลูกแก้วคู่บุญบารมีของท่านแขวนไว้แล้วปลุกเสกน้ำพุทธมนต์ นำไปประพรหมากรุงศรีอยุธยาครอเจ็บป่วยก็มาขออน้ำไปดื่มกิน ปรากฏว่าโรคห่าที่กำลังระบาดไปชบเชาลงและก็เหือดหายไปในเวลาต่อมานาน เมืองกลับสุ่งฟิกตสุ ทำให้พระเจ้าอยู่หัวทรงพอพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง ทรงมีรับสั่งว่า ถ้าท่านประสงค์สิ่งใดก็ให้ขอแจ้งให้พระองค์ทราบจะจัดถวายอุปถัมภ์ทุกอย่าง

กาลเวลาล่วงเลยต่อมา พระภิกขุปู่ (หลวงปู่ทวด) คิดถึงบ้านเกิด เลยถวายพระพรุลลา ต่อ สมเด็จพระเอกาทศรถ พระองค์ทรงอาลัยมาก แต่ไม่อยากรบกวน จึงตรัสให้ตรัสรีบมารีบมาร์วม ข้าหาสบริหารและสิงของเครื่องใช้จำเป็นจำนวนมาก แต่ปรากฏว่าพระภิกขุปู่ทรงปฏิเสธ เมื่อท่าน เดินทางถึงบ้านเกิดก็จำพรรษาอยู่ที่วัดพัทธสิงห์บรรพตพะโคะ ห่างจากตำบลชุมพลบ้านเกิดท่านไม่ มากนัก เมื่อชาวบ้านทราบข่าวก็ต่างชื่นชมยินดีเลยพร้อมใจกันตั้งฉายานามให้ท่านใหม่ว่า สมเด็จเจ้า พะโคะ เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อวัด เมื่อท่านจำพรรษาอยู่ที่วัดพะโคะก็เห็นว่าวัดเสื่อมโทรมมาก จึงคิดที่ จะบูรณะซ่อมแซม แต่เนื่องด้วยชาวบ้านแวนนั้นส่วนใหญ่ฐานะยากจน เมื่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง ทราบทรงให้ช่างและเงินตราจำนวนมากเพื่อให้พอที่จะบูรณะวัดและจัดเรือสำราญ 7 ลำบรรทุกบรรทุก สิงของและอุปกรณ์ก่อสร้าง ตามต้านานกล่าวว่าใช้เวลาหลายปีกว่าจะบูรณะเสร็จ

วันหนึ่งขณะที่ สมเด็จเจ้าพะโคะกำลังเดินริมชายฝั่งทะเลหลวง โดยถือไม้เท้าสักตีสิทึ่ร์ประจำตัว มีลักษณะแบลกคือ คดไปคดมา และมีรูปร่างคล้ายนู ใจرسلัดจีนซึ่งแล่นเรือเลี่ยบชายฝั่งมาทางนั้นได้ เห็นท่านเข้า คิดว่าท่านเป็นคนผ่านประหาดเพราะโภนศีรษะและนุ่งห่มไม่เหมือนชาวบ้าน ใจرسلัดจีน จึงจับตัวท่านขึ้นเรือ เมื่อเรือออกจากฝั่งไม่นานก็ต้องหยุดนิ่งกลางทะเลโดยๆ เหมือนมีอะไรมาตึงไว้ แก่ไขอย่างไรก็ไม่ได้ผล เรือจอดนิ่งอยู่เป็นเวลาหลายวันเสบียงน้ำดื่มก็หมดไม่มีจะกิน สมเด็จเจ้าพะโคะ ท่านเห็นดังนั้นจึงนึกสงสารท่านจึงเหยียบก้าบเรือให้หยุดให้ตະแคงต่ำเรียนน้ำลงไปข้างหนึ่ง แล้วยืนฟ้าเท้า ข้างหนึ่งเหยียบลงบนผิวน้ำทะเล สักครู่หนึ่งน้ำทะเลที่เคยใส่แล้ว กลับขุ่นเหมือนน้ำคลองขึ้นมาทันที ท่านยกเท้าขึ้นแล้วบอกให้พวกใจรลองกินน้ำดู ปรากฏว่าน้ำทะเลบริเวณนั้นจืดสนิท พากใจرسلัดจีน เห็นดังนั้นจึงรับก้มกราบท้าขอขมาโทษฟังไม่ได้ศัพท์กันเลยทีเดียว แล้วนำท่านล่องเรือเล็กกลับขึ้นมา ส่งที่ฝั่งในทันที

ส่วนสาเหตุที่สมเด็จเจ้าพระโคคายไป(หลวงปู่ทวด)โดยมีได้บอกกล่าวว่าคร ไม่มีครรรษามาก่อนว่า ท่านไปไหนมีความจำเป็นอะไรที่ลังทิ้งวัดไปไม่มีครรูทั้งนั้น นอกจากตัวท่านเอง หนังสือบางเล่มที่ เขียนกันมาตอนหลังๆ ตามบันทึกของท่านพระครูวิริยานุรักษ์ วัด atanีสมอสร ปัตตานี ซึ่งเขียนจากคำ บอกเล่าของพระอุปัชฌาย์ด้ำ ดิษโ วัดศิลาลอย อําเภอสหทิพะ จังหวัดสงขลาว่า ก่อนที่สมเด็จท่าน พระโคจะหายตัวไปจากวัดพะโคจะได้มีสามเณรรูปหนึ่งมาหาท่านที่กุฎิ ไม่ทราบเรื่องอะไรแล้วก็ล่องหน หายตัวไปทั้ง 2 องค์ คือมีสามเณรผู้เคร่งครัดในพระธรรมวินัยรูปหนึ่งอุทิศถวายชีวิตตนไว้ใน พระพุทธศาสนาได้อธิฐานจิตว่าก่อนจากโลกนี้ไปขอได้ฝ่าเบื้องพระพักตร์ของพระศรีอริย์โพธิสัตว์ ด้วยกุศลที่สะสมมาแต่ชาติปางก่อนและด้วยกุศลจิตอันแรงกล้า

กล่าวคือในคืนวันหนึ่งได้มีชายนุ่งขาวห่มขาวมาหารร้อมทั้งประเคนดอกไม้ดอกหนึ่ง แล้วกว่า นี่ คือดอกไม้ทิพย์จากสรวงสวรรค์ไม่รู้จักร่วงโรย พระโพธิสัตว์ได้มาจุติชั่วคราวบนโลกมนุษย์นี้แล้ว สามเณรจะถือดอกไม้นี้ออกตามหาเอาร่องรอย ถ้าพระภิกษุรูปใดรู้จักดอกไม้ทิพย์ พระภิกษุรูปนั้นแหล่ คือพระโพธิสัตว์ซึ่งจะเป็นผู้โปรดเวไนยสัตว์ในโลกหน้า เมื่อชายแก่ให้ดอกไม้ทิพย์แก่สามเณรแล้วก็จาก ไป สามเณรได้ออกตามหามุ่งหน้าสู่วัดต่างๆ แต่ไม่มีพระภิกษุสงฆ์รูปใดสนใจใจต่ำลงเลย ด้วยความ ศรัทธาอย่างเปี่ยมล้นก็ตระหนาไปเรื่อย

วันหนึ่งสามเณรได้เดินทางมาถึงวัดพะโคะ สามเณรได้พบท่านสมเด็จพะโคะที่กุฎิของท่าน เมื่อ ท่านหลวงปู่ทวดได้เหลือบไปเห็นดอกไม้ทิพย์ในมือสามเณร จึงถามว่า “นั่นดอกมณฑาทิพย์บนสรวง สวรรค์ ผู้ใดให้เจ้ามา !!” สามเณรขนลุกซู่ไปทั้งตัวแน่ใจแล้วว่าตนได้พบ พระโพธิสัตว์แล้วสามเณรจึงนำ ดอกไม้ไปประเคนแก่ท่าน เมื่อสมเด็จพะโคะรับดอกไม้ทิพย์แล้ว ท่านนั่งคิดอยู่ครู่หนึ่ง จึงกวักมือเรียก สามเณรเข้าไปในกุฎิชั้นใน ปิดประตูหน้าต่างลงกลอน และปาฏิหาริย์เมื่อหายตัวไปทั้ง สามเณรและ สมเด็จเจ้าพระโคคายตั้งแต่เพลานั้น โดยไม่เหลือร่องรอยไว้ให้เห็นอีกเลย...

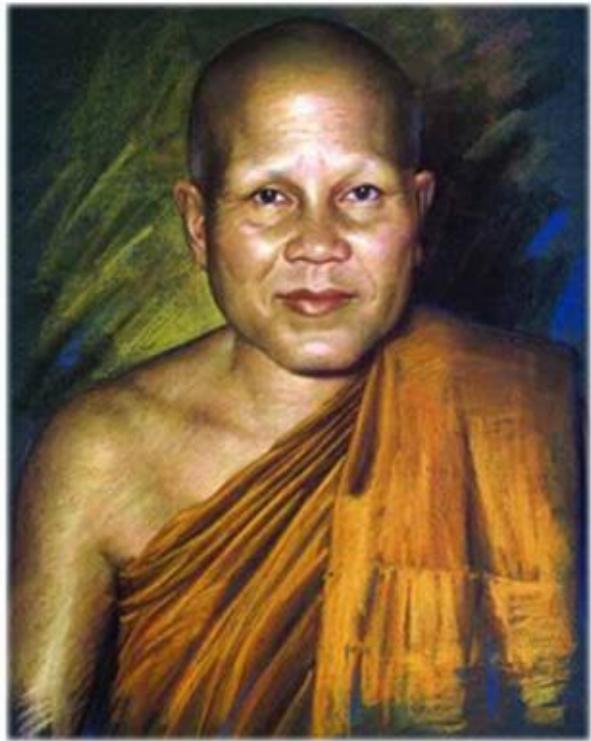
คนทางใต้เชื่อว่า สมเด็จเจ้าพะโคะ หรือ หลวงปู่ทวด เป็นพระโพธิสัตว์องค์หนึ่งลงมาโปรดบนโลกมนุษย์ชั่วคราวแล้วท่านก็นำดอกไม้ทิพย์พร้อมสามเณรขึ้นสวรรค์ไปพร้อมกัน สมเด็จท่านพะโคะ ก่อนที่ท่านจะจากวัดพะโคะไปโดยไม่มีร่องรอย ท่านได้ทิ้งสิ่งสำคัญไว้ที่วัดพะโคะ 2 อย่างคือ

1. ลูกแก้ววิเศษ ที่พญาใหญ่ได้คายไว้ให้ท่านตอนท่านเป็นทารก

2. อีกสิ่งหนึ่งที่ท่านทิ้งไว้เป็นอนุสรณ์ที่วัดพะโคะคือ รอยเท้าของท่าน ที่ท่านเหยียบประทับไว้

บนแท่นหินบนหน้าผา ที่วัดพะโคะนั่นเอง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มีผู้คนกราบไหว้เป็นประจำทุกวัน

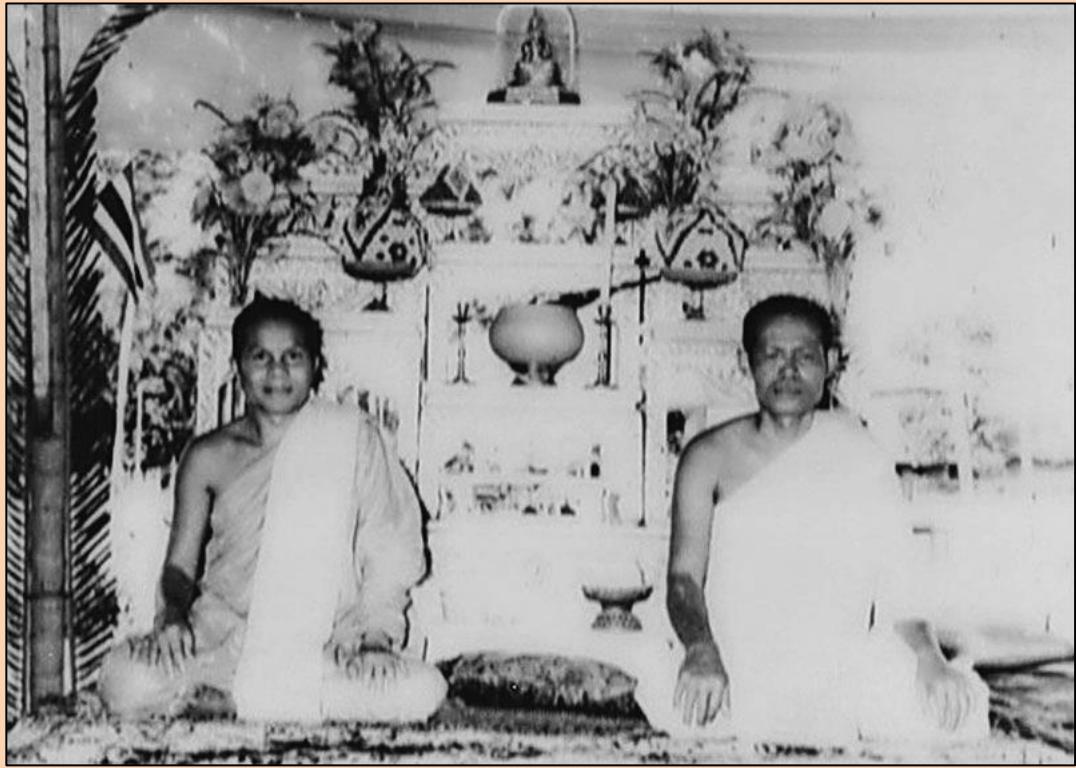

พระครูวิสัยโสกน (อาจารย์ทิม)

ประวัติพระครูวิสัยโสกน (อาจารย์ทิม)

พระครูวิสัยโสกน นามเดิมชื่อ ทิม นามสกุล พรหมประดู่ เกิดวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2455 ปีชวด ณ บ้านนาประดู่ ตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เป็นบุตรของ นายอินทอง นางนุ่ม พรหมประดู่ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 6 คน

การศึกษาเมื่อปฐมวัย เมื่ออายุได้ 9 ปี บิดามารดาได้นำไปฝากให้อยู่กับพระครูภัทรกรรณ์โภวิท (เมื่อยังเป็น พระภิกษุแต่ง ร่มมโซโต) เจ้าอาวาสวัดนาประดู่ ซึ่งเป็นวัดใกล้บ้านเพื่อให้เรียนหนังสือ และได้เข้าเรียนที่โรงเรียนวัดนาประดู่ เรียนได้เพียง ป.3 แล้วออกจากโรงเรียน แต่ก็ยังอยู่กับพระภิกษุ แต่ในวัยรุ่นได้เข้าเรียนที่โรงเรียนอนุบาลวัดนาประดู่ จนสำเร็จการศึกษา ป.6 ป.7 ป.8 ป.9 ป.10 ป.11 ป.12 ป.13 ป.14 ป.15 ป.16 ป.17 ป.18 ป.19 ป.20 ป.21 ป.22 ป.23 ป.24 ป.25 ป.26 ป.27 ป.28 ป.29 ป.30 ป.31 ป.32 ป.33 ป.34 ป.35 ป.36 ป.37 ป.38 ป.39 ป.40 ป.41 ป.42 ป.43 ป.44 ป.45 ป.46 ป.47 ป.48 ป.49 ป.50 ป.51 ป.52 ป.53 ป.54 ป.55 ป.56 ป.57 ป.58 ป.59 ป.60 ป.61 ป.62 ป.63 ป.64 ป.65 ป.66 ป.67 ป.68 ป.69 ป.70 ป.71 ป.72 ป.73 ป.74 ป.75 ป.76 ป.77 ป.78 ป.79 ป.80 ป.81 ป.82 ป.83 ป.84 ป.85 ป.86 ป.87 ป.88 ป.89 ป.90 ป.91 ป.92 ป.93 ป.94 ป.95 ป.96 ป.97 ป.98 ป.99 ป.100 ป.101 ป.102 ป.103 ป.104 ป.105 ป.106 ป.107 ป.108 ป.109 ป.110 ป.111 ป.112 ป.113 ป.114 ป.115 ป.116 ป.117 ป.118 ป.119 ป.120 ป.121 ป.122 ป.123 ป.124 ป.125 ป.126 ป.127 ป.128 ป.129 ป.130 ป.131 ป.132 ป.133 ป.134 ป.135 ป.136 ป.137 ป.138 ป.139 ป.140 ป.141 ป.142 ป.143 ป.144 ป.145 ป.146 ป.147 ป.148 ป.149 ป.150 ป.151 ป.152 ป.153 ป.154 ป.155 ป.156 ป.157 ป.158 ป.159 ป.160 ป.161 ป.162 ป.163 ป.164 ป.165 ป.166 ป.167 ป.168 ป.169 ป.170 ป.171 ป.172 ป.173 ป.174 ป.175 ป.176 ป.177 ป.178 ป.179 ป.180 ป.181 ป.182 ป.183 ป.184 ป.185 ป.186 ป.187 ป.188 ป.189 ป.190 ป.191 ป.192 ป.193 ป.194 ป.195 ป.196 ป.197 ป.198 ป.199 ป.200 ป.201 ป.202 ป.203 ป.204 ป.205 ป.206 ป.207 ป.208 ป.209 ป.210 ป.211 ป.212 ป.213 ป.214 ป.215 ป.216 ป.217 ป.218 ป.219 ป.220 ป.221 ป.222 ป.223 ป.224 ป.225 ป.226 ป.227 ป.228 ป.229 ป.230 ป.231 ป.232 ป.233 ป.234 ป.235 ป.236 ป.237 ป.238 ป.239 ป.240 ป.241 ป.242 ป.243 ป.244 ป.245 ป.246 ป.247 ป.248 ป.249 ป.250 ป.251 ป.252 ป.253 ป.254 ป.255 ป.256 ป.257 ป.258 ป.259 ป.260 ป.261 ป.262 ป.263 ป.264 ป.265 ป.266 ป.267 ป.268 ป.269 ป.270 ป.271 ป.272 ป.273 ป.274 ป.275 ป.276 ป.277 ป.278 ป.279 ป.280 ป.281 ป.282 ป.283 ป.284 ป.285 ป.286 ป.287 ป.288 ป.289 ป.289 ป.290 ป.291 ป.292 ป.293 ป.294 ป.295 ป.296 ป.297 ป.298 ป.299 ป.299 ป.300 ป.301 ป.302 ป.303 ป.304 ป.305 ป.306 ป.307 ป.308 ป.309 ป.309 ป.310 ป.311 ป.312 ป.313 ป.314 ป.315 ป.316 ป.317 ป.318 ป.319 ป.319 ป.320 ป.321 ป.322 ป.323 ป.324 ป.325 ป.326 ป.327 ป.328 ป.329 ป.329 ป.330 ป.331 ป.332 ป.333 ป.334 ป.335 ป.336 ป.337 ป.338 ป.339 ป.339 ป.340 ป.341 ป.342 ป.343 ป.344 ป.345 ป.346 ป.347 ป.348 ป.349 ป.349 ป.350 ป.351 ป.352 ป.353 ป.354 ป.355 ป.356 ป.357 ป.358 ป.359 ป.359 ป.360 ป.361 ป.362 ป.363 ป.364 ป.365 ป.366 ป.367 ป.368 ป.369 ป.369 ป.370 ป.371 ป.372 ป.373 ป.374 ป.375 ป.376 ป.377 ป.378 ป.379 ป.379 ป.380 ป.381 ป.382 ป.383 ป.384 ป.385 ป.386 ป.387 ป.388 ป.389 ป.389 ป.390 ป.391 ป.392 ป.393 ป.394 ป.395 ป.396 ป.397 ป.398 ป.399 ป.399 ป.400 ป.401 ป.402 ป.403 ป.404 ป.405 ป.406 ป.407 ป.408 ป.409 ป.409 ป.410 ป.411 ป.412 ป.413 ป.414 ป.415 ป.416 ป.417 ป.418 ป.419 ป.419 ป.420 ป.421 ป.422 ป.423 ป.424 ป.425 ป.426 ป.427 ป.428 ป.429 ป.429 ป.430 ป.431 ป.432 ป.433 ป.434 ป.435 ป.436 ป.437 ป.438 ป.439 ป.439 ป.440 ป.441 ป.442 ป.443 ป.444 ป.445 ป.446 ป.447 ป.448 ป.449 ป.449 ป.450 ป.451 ป.452 ป.453 ป.454 ป.455 ป.456 ป.457 ป.458 ป.459 ป.459 ป.460 ป.461 ป.462 ป.463 ป.464 ป.465 ป.466 ป.467 ป.468 ป.469 ป.469 ป.470 ป.471 ป.472 ป.473 ป.474 ป.475 ป.476 ป.477 ป.478 ป.479 ป.479 ป.480 ป.481 ป.482 ป.483 ป.484 ป.485 ป.486 ป.487 ป.488 ป.489 ป.489 ป.490 ป.491 ป.492 ป.493 ป.494 ป.495 ป.496 ป.497 ป.498 ป.499 ป.499 ป.500 ป.501 ป.502 ป.503 ป.504 ป.505 ป.506 ป.507 ป.508 ป.509 ป.509 ป.510 ป.511 ป.512 ป.513 ป.514 ป.515 ป.516 ป.517 ป.518 ป.519 ป.519 ป.520 ป.521 ป.522 ป.523 ป.524 ป.525 ป.526 ป.527 ป.528 ป.529 ป.529 ป.530 ป.531 ป.532 ป.533 ป.534 ป.535 ป.536 ป.537 ป.538 ป.539 ป.539 ป.540 ป.541 ป.542 ป.543 ป.544 ป.545 ป.546 ป.547 ป.548 ป.549 ป.549 ป.550 ป.551 ป.552 ป.553 ป.554 ป.555 ป.556 ป.557 ป.558 ป.559 ป.559 ป.560 ป.561 ป.562 ป.563 ป.564 ป.565 ป.566 ป.567 ป.568 ป.569 ป.569 ป.570 ป.571 ป.572 ป.573 ป.574 ป.575 ป.576 ป.577 ป.578 ป.579 ป.579 ป.580 ป.581 ป.582 ป.583 ป.584 ป.585 ป.586 ป.587 ป.588 ป.589 ป.589 ป.590 ป.591 ป.592 ป.593 ป.594 ป.595 ป.596 ป.597 ป.598 ป.599 ป.599 ป.600 ป.601 ป.602 ป.603 ป.604 ป.605 ป.606 ป.607 ป.608 ป.609 ป.609 ป.610 ป.611 ป.612 ป.613 ป.614 ป.615 ป.616 ป.617 ป.618 ป.619 ป.619 ป.620 ป.621 ป.622 ป.623 ป.624 ป.625 ป.626 ป.627 ป.628 ป.629 ป.629 ป.630 ป.631 ป.632 ป.633 ป.634 ป.635 ป.636 ป.637 ป.638 ป.639 ป.639 ป.640 ป.641 ป.642 ป.643 ป.644 ป.645 ป.646 ป.647 ป.648 ป.649 ป.649 ป.650 ป.651 ป.652 ป.653 ป.654 ป.655 ป.656 ป.657 ป.658 ป.659 ป.659 ป.660 ป.661 ป.662 ป.663 ป.664 ป.665 ป.666 ป.667 ป.668 ป.669 ป.669 ป.670 ป.671 ป.672 ป.673 ป.674 ป.675 ป.676 ป.677 ป.678 ป.679 ป.679 ป.680 ป.681 ป.682 ป.683 ป.684 ป.685 ป.686 ป.687 ป.688 ป.689 ป.689 ป.690 ป.691 ป.692 ป.693 ป.694 ป.695 ป.696 ป.697 ป.698 ป.699 ป.699 ป.700 ป.701 ป.702 ป.703 ป.704 ป.705 ป.706 ป.707 ป.708 ป.709 ป.709 ป.710 ป.711 ป.712 ป.713 ป.714 ป.715 ป.716 ป.717 ป.718 ป.719 ป.719 ป.720 ป.721 ป.722 ป.723 ป.724 ป.725 ป.726 ป.727 ป.728 ป.729 ป.729 ป.730 ป.731 ป.732 ป.733 ป.734 ป.735 ป.736 ป.737 ป.738 ป.739 ป.739 ป.740 ป.741 ป.742 ป.743 ป.744 ป.745 ป.746 ป.747 ป.748 ป.749 ป.749 ป.750 ป.751 ป.752 ป.753 ป.754 ป.755 ป.756 ป.757 ป.758 ป.759 ป.759 ป.760 ป.761 ป.762 ป.763 ป.764 ป.765 ป.766 ป.767 ป.768 ป.769 ป.769 ป.770 ป.771 ป.772 ป.773 ป.774 ป.775 ป.776 ป.777 ป.778 ป.779 ป.779 ป.780 ป.781 ป.782 ป.783 ป.784 ป.785 ป.786 ป.787 ป.788 ป.789 ป.789 ป.790 ป.791 ป.792 ป.793 ป.794 ป.795 ป.796 ป.797 ป.798 ป.799 ป.799 ป.800 ป.801 ป.802 ป.803 ป.804 ป.805 ป.806 ป.807 ป.808 ป.809 ป.809 ป.810 ป.811 ป.812 ป.813 ป.814 ป.815 ป.816 ป.817 ป.818 ป.819 ป.819 ป.820 ป.821 ป.822 ป.823 ป.824 ป.825 ป.826 ป.827 ป.828 ป.829 ป.829 ป.830 ป.831 ป.832 ป.833 ป.834 ป.835 ป.836 ป.837 ป.838 ป.839 ป.839 ป.840 ป.841 ป.842 ป.843 ป.844 ป.845 ป.846 ป.847 ป.848 ป.849 ป.849 ป.850 ป.851 ป.852 ป.853 ป.854 ป.855 ป.856 ป.857 ป.858 ป.859 ป.859 ป.860 ป.861 ป.862 ป.863 ป.864 ป.865 ป.866 ป.867 ป.868 ป.869 ป.869 ป.870 ป.871 ป.872 ป.873 ป.874 ป.875 ป.876 ป.877 ป.878 ป.879 ป.879 ป.880 ป.881 ป.882 ป.883 ป.884 ป.885 ป.886 ป.887 ป.888 ป.889 ป.889 ป.890 ป.891 ป.892 ป.893 ป.894 ป.895 ป.896 ป.897 ป.898 ป.898 ป.899 ป.899 ป.900 ป.901 ป.902 ป.903 ป.904 ป.905 ป.906 ป.907 ป.908 ป.909 ป.909 ป.910 ป.911 ป.912 ป.913 ป.914 ป.915 ป.916 ป.917 ป.918 ป.919 ป.919 ป.920 ป.921 ป.922 ป.923 ป.924 ป.925 ป.926 ป.927 ป.928 ป.929 ป.929 ป.930 ป.931 ป.932 ป.933 ป.934 ป.935 ป.936 ป.937 ป.938 ป.939 ป.939 ป.940 ป.941 ป.942 ป.943 ป.944 ป.945 ป.946 ป.947 ป.948 ป.949 ป.949 ป.950 ป.951 ป.952 ป.953 ป.954 ป.955 ป.956 ป.957 ป.958 ป.959 ป.959 ป.960 ป.961 ป.962 ป.963 ป.964 ป.965 ป.966 ป.967 ป.968 ป.969 ป.969 ป.970 ป.971 ป.972 ป.973 ป.974 ป.975 ป.976 ป.977 ป.978 ป.979 ป.979 ป.980 ป.981 ป.982 ป.983 ป.984 ป.985 ป.986 ป.987 ป.988 ป.989 ป.989 ป.990 ป.991 ป.992 ป.993 ป.994 ป.995 ป.996 ป.997 ป.998 ป.998 ป.999 ป.999 ป.1000 ป.1001 ป.1002 ป.1003 ป.1004 ป.1005 ป.1006 ป.1007 ป.1008 ป.1009 ป.1009 ป.1010 ป.1011 ป.1012 ป.1013 ป.1014 ป.1015 ป.1016 ป.1017 ป.1018 ป.1019 ป.1019 ป.1020 ป.1021 ป.1022 ป.1023 ป.1024 ป.1025 ป.1026 ป.1027 ป.1028 ป.1029 ป.1029 ป.1030 ป.1031 ป.1032 ป.1033 ป.1034 ป.1035 ป.1036 ป.1037 ป.1038 ป.1039 ป.1039 ป.1040 ป.1041 ป.1042 ป.1043 ป.1044 ป.1045 ป.1046 ป.1047 ป.1048 ป.1049 ป.1049 ป.1050 ป.1051 ป.1052 ป.1053 ป.1054 ป.1055 ป.1056 ป.1057 ป.1058 ป.1059 ป.1059 ป.1060 ป.1061 ป.1062 ป.1063 ป.1064 ป.1065 ป.1066 ป.1067 ป.1068 ป.1069 ป.1069 ป.1070 ป.1071 ป.1072 ป.1073 ป.1074 ป.1075 ป.1076 ป.1077 ป.1078 ป.1079 ป.1079 ป.1080 ป.1081 ป.1082 ป.1083 ป.1084 ป.1085 ป.1086 ป.1087 ป.1088 ป.1089 ป.1089 ป.1090 ป.1091 ป.1092 ป.1093 ป.1094 ป.1095 ป.1096 ป.1097 ป.1098 ป.1098 ป.1099 ป.1099 ป.1100 ป.1101 ป.1102 ป.1103 ป.1104 ป.1105 ป.1106 ป.1107 ป.1108 ป.1109 ป.1109 ป.1110 ป.1111 ป.1112 ป.1113 ป.1114 ป.1115 ป.1116 ป.1117 ป.1118 ป.1119 ป.1119 ป.1120 ป.1121 ป.1122 ป.1123 ป.1124 ป.1125 ป.1126 ป.1127 ป.1128 ป.1129 ป.1129 ป.1130 ป.1131 ป.1132 ป.1133 ป.1134 ป.1135 ป.1136 ป.1137 ป.1138 ป.1139 ป.1139 ป.1140 ป.1141 ป.1142 ป.1143 ป.1144 ป.1145 ป.1146 ป.1147 ป.1148 ป.1149 ป.1149 ป.1150 ป.1151 ป.1152 ป.1153 ป.1154 ป.1155 ป.1156 ป.1157 ป.1158 ป.1159 ป.1159 ป.1160 ป.1161 ป.1162 ป.1163 ป.1164 ป.1165 ป.1166 ป.1167 ป.1168 ป.1169 ป.1169 ป.1170 ป.1171 ป.1172 ป.1173 ป.1174 ป.1175 ป.1176 ป.1177 ป.1178 ป.1179 ป.1179 ป.1180 ป.1181 ป.1182 ป.1183 ป.1184 ป.1185 ป.1186 ป.1187 ป.1188 ป.1189 ป.1189 ป.1190 ป.1191 ป.1192 ป.1193 ป.1194 ป.1195 ป.1196 ป.1197 ป.1198 ป.1198 ป.1199 ป.1199 ป.1200 ป.1201 ป.1202 ป.1203 ป.1204 ป.1205 ป.1206 ป.1207 ป.1208 ป.1209 ป.1209 ป.1210 ป.1211 ป.1212 ป.1213 ป.1214 ป.1215 ป.1216 ป.1217 ป.1218 ป.1219 ป.1219 ป.1220 ป.1221 ป.1222 ป.1223 ป.1224 ป.1225 ป.1226 ป.1227 ป.1228 ป.1229 ป.1229 ป.1230 ป.1231 ป.1232 ป.1233 ป.1234 ป.1235 ป.1236 ป.1237 ป.1238 ป.1239 ป.1239 ป.1240 ป.1241 ป.1242 ป.1243 ป.1244 ป.1245 ป.1246 ป.1247 ป.1248 ป.1249 ป.1249 ป.1250 ป.1251 ป.1252 ป.1253 ป.1254 ป.1255 ป.1256 ป.1257 ป.1258 ป.1259 ป.1259 ป.1260 ป.1261 ป.1262 ป.1263 ป.1264 ป.1265 ป.1266 ป.1267 ป.1268 ป.1269 ป.1269 ป.1270 ป.1271 ป.1272 ป.1273 ป.1274 ป.1275 ป.1276 ป.1277 ป.1278 ป.1279 ป.1279 ป.1280 ป.1281 ป.1282 ป.1283 ป.1284 ป.1285 ป.1286 ป.1287 ป.1288 ป.1289 ป.1289 ป.1290 ป.1291 ป.1292 ป.1293 ป.1294 ป.1295 ป.1296 ป.1297 ป.1298 ป.1298 ป.1299 ป.1299 ป.1300 ป.1301 ป.1302 ป.1303 ป.1304 ป.1305 ป.1306 ป.1307 ป.1308 ป.1309 ป.1309 ป.1310 ป.1311 ป.1312 ป.1313 ป.1314 ป.1315 ป.1316 ป.1317 ป.1318 ป.1319 ป.1319 ป.1320 ป.1321 ป.1322 ป.1323 ป.1324 ป.1325 ป.1326 ป.1327 ป.1328 ป.1329 ป.1329 ป.1330 ป.1331 ป.1332 ป.1333 ป.1334 ป.1335 ป.1336 ป.1337 ป.1338 ป.1339 ป.1339 ป.1340 ป.1341 ป.1342 ป.1343 ป.1344 ป.1345 ป.1346 ป.1347 ป.1348 ป.1349 ป.1349 ป.1350 ป.1351 ป.1352 ป.1353 ป.1354 ป.1355 ป.1356 ป.1357 ป.1358 ป.1359 ป.1359 ป.1360 ป.1361 ป.1362 ป.1363 ป.1364 ป.1365 ป.1366 ป.1367 ป.1368 ป.1369 ป.1369 ป.1370 ป.1371 ป.1372 ป.1373 ป.1374 ป.1375 ป.1376 ป.1377 ป.1378 ป.1379 ป.1379 ป.1380 ป.1381 ป.1382 ป.1383 ป.1384 ป.1385 ป.1386 ป.1387 ป.1388 ป.1389 ป.1389 ป.1390 ป.1391 ป.1392 ป.1393 ป.1394 ป.1395 ป.1396 ป.1397 ป.1398 ป.1398 ป.1399 ป.1399 ป.1400 ป.1401 ป.1402 ป.1403 ป.1404 ป.1405 ป.1406 ป.1407 ป.1408 ป.1409 ป.1409 ป.1410 ป.1411 ป.1412 ป.1413 ป.1414 ป.1415 ป.1416 ป.1417 ป.1418 ป.1419 ป.1419 ป.1420 ป.1421 ป.1422 ป.1423 ป.1424 ป.1425 ป.1426 ป.1427 ป.1428 ป.1429 ป.1429 ป.1430 ป.1431 ป.1432 ป.1433 ป.1434 ป.1435 ป.1436 ป.1437 ป.1438 ป.1439 ป.1439 ป.1440 ป.1441 ป.1442 ป.1443 ป.1444 ป.1445 ป.1446 ป.1447 ป.1448 ป.1449 ป.1449 ป.1450 ป.1451 ป.1452 ป.1453 ป.1454 ป.1455 ป.1456 ป.1457 ป.1458 ป.1459 ป.1459 ป.1460 ป.1461 ป.1462 ป.1463 ป.1464 ป.1465 ป.1466 ป.1467 ป.1468 ป.1469 ป.1469 ป.1470 ป.1471 ป.1472 ป.1473 ป.1474 ป.1475 ป.1476 ป.1477 ป.1478 ป.1479 ป.1479 ป.1480 ป.1481 ป.1482 ป.1483 ป.1484 ป.1485 ป.1486 ป.1487 ป.1488 ป.1489 ป.1489 ป.1490 ป.1491 ป.1492 ป.1493 ป.1494 ป.1495 ป.1496 ป.1497 ป.1498 ป.1498 ป.1499 ป.1499 ป.1500 ป.1501 ป.1502 ป.1503 ป.1504 ป.1505 ป.1506 ป.1507 ป.1508 ป.1509 ป.1509 ป.1510 ป.1511 ป.1512 ป.1513 ป.1514 ป.1515 ป.1516 ป.1517 ป.1518 ป.1519 ป.1519 ป.1520 ป.1521 ป.1522 ป.1523 ป.1524 ป.1525 ป.1526 ป.1527 ป.1528 ป.1529 ป.1529 ป.1530 ป.1531 ป.1532 ป.1533 ป.1534 ป.1535 ป.1536 ป.1537 ป.1538 ป.1539 ป.1539 ป.1540 ป.1541 ป.1542 ป.1543 ป.154

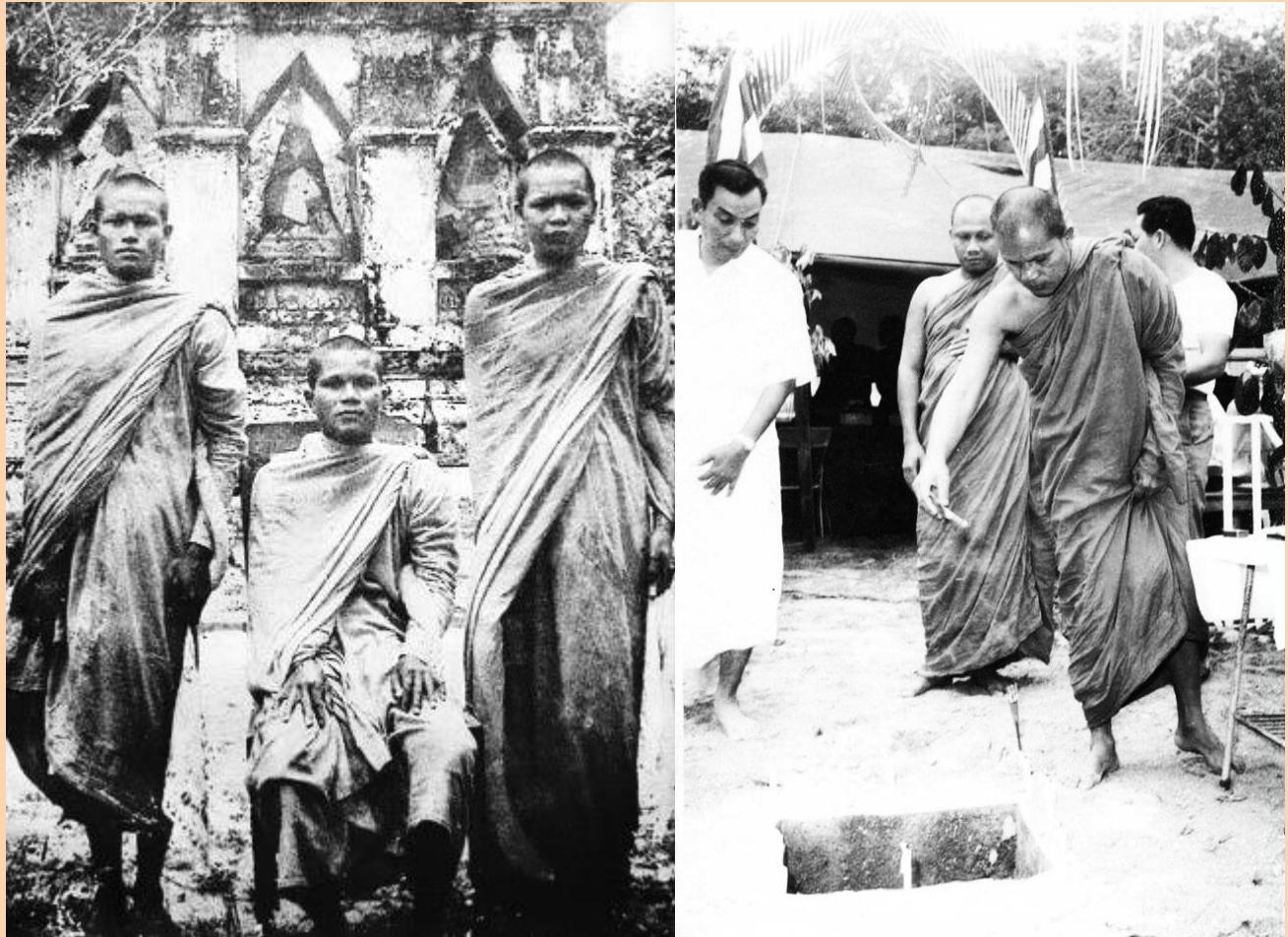

พระอาจารย์ทิม และ พระภิกษุนอง ร่มมกฎโต

เมื่ออายุได้ 18 ปี ได้อุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดนาประดู่ ตำบลนาประดู่ อําเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2476 พระครูพิบูลย์สมณวัตร เจ้าคณะใหญ่เมืองหนองจิก วัดมุจลินทาวปิวิหาร เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการพุฒ ติสสโร เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอธิการแก้ว เป็นอนุสาวนาจารย์

เมื่ออุปสมบทแล้วได้จำพรรษาอยู่ที่วัดนาประดู่ 2 พรรษา และยังไปอยู่สำนักวัดมุจลินทาวปิวิหาร เพื่อศึกษาพระปริยัติธรรม ครั้นต่อมาได้กลับมาเป็นครูสอนพระปริยัติธรรมวัดนาประดู่ ในระหว่างที่เป็นครูสอนนั้น ได้จัดการสร้างกุฏิขึ้น 1 หลัง โดยร่วมกันสร้างกับพระภิกษุนอง ร่มมกฎโต (อาจารย์นอง วัดทรายขาว)

วิทยฐานะในทางพระ สอนนักธรรมชั้นเอกได้ในสนามหลวงวัดพلانุภาพ จังหวัดปัตตานี เมื่อ พ.ศ. 2487 ย้ายไปเป็นเจ้าอาวาสวัดช้างให้ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2484 ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ปีมะเส็ง จ.ศ. 1303 หน้าที่ตำแหน่งและสมณศักดิ์ดังนี้

พระอาจารย์ทิม

พ.ศ.2481-84 เป็นครุสอนพระปริยัติธรรมวัดนาประดู่

พ.ศ.2484 ย้ายไปเป็นผู้รักษาการเจ้าอาวาสวัดราษฎร์บูรณะ (วัดช้างให้)

พ.ศ.2491 ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดราษฎร์บูรณะ (วัดช้างให้)

พ.ศ.2493 เป็นกรรมการทรงฆ์obaโกโคกโพธิ์ ตำแหน่งเผยแพร่อбаເກວ

พ.ศ.2499 ได้รับพระราชทานสัญญาบัตร เป็นพระครุวิสัยโสกณ

พ.ศ.2508 ได้รับเลื่อนสมณศักดิ์ในนามเดิม เป็นพระครุชั้นโทพดดยศขา ฝ่ายวิปัสสนา

พ.ศ.2509 ได้รับตำแหน่งเป็นพระอุปัชฌาย์

ท่านได้เริ่มอาพาธ พ.ศ.2510 และในวันที่ 5 พฤศจิกายน 2512 เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลศิริราช หนึ่งสัปดาห์ แล้วกลับไปพักที่วัดเอี่ยมวนนุช บางขุนพรหม 2-3 วันด้วยเหตุยังไม่ตกลงใจผ่าตัดหรือไม่ “ตกลงไม่ผ่า” วันที่ 7 พฤศจิกายน 2512 ได้ทำหนังสือพินัยกรรม ที่วัดเอี่ยมวนนุช ให้ผู้ที่มีรายชื่อ 5 ท่าน เป็นผู้รับมอบพินัยกรรม จัดการทรัพย์สินของวัดและดำเนินการในเรื่องต่างๆ ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2512 เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ จนกระทั่งถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2512 เวลา 00.37 น. มรณภาพ และพระราชาทานเพลิงศพในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2518 ที่วัดซ้างให้ปัตตาณี

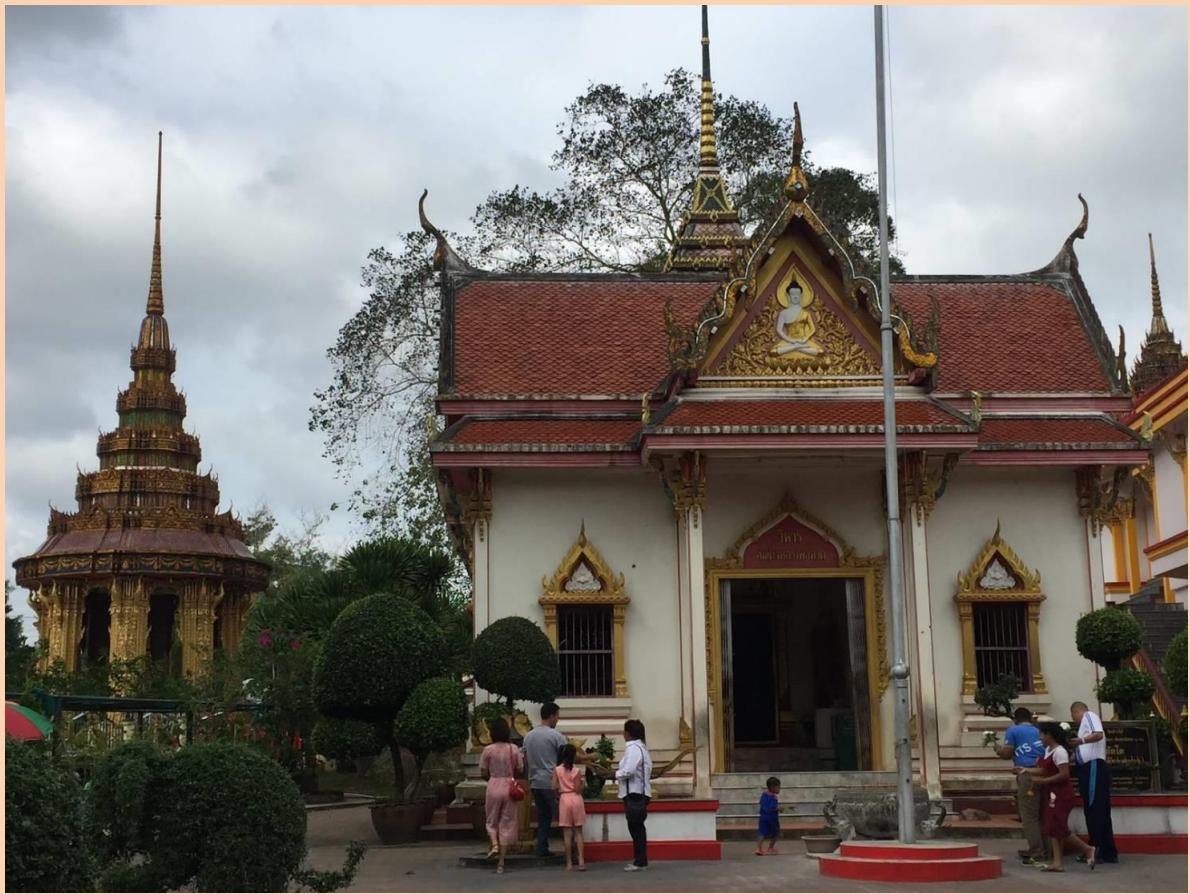
ภาพ ปูชนียวัตถุและสิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจ
ภายในวัดราชภูมิบูรณะ (วัดช้างใหญ่)

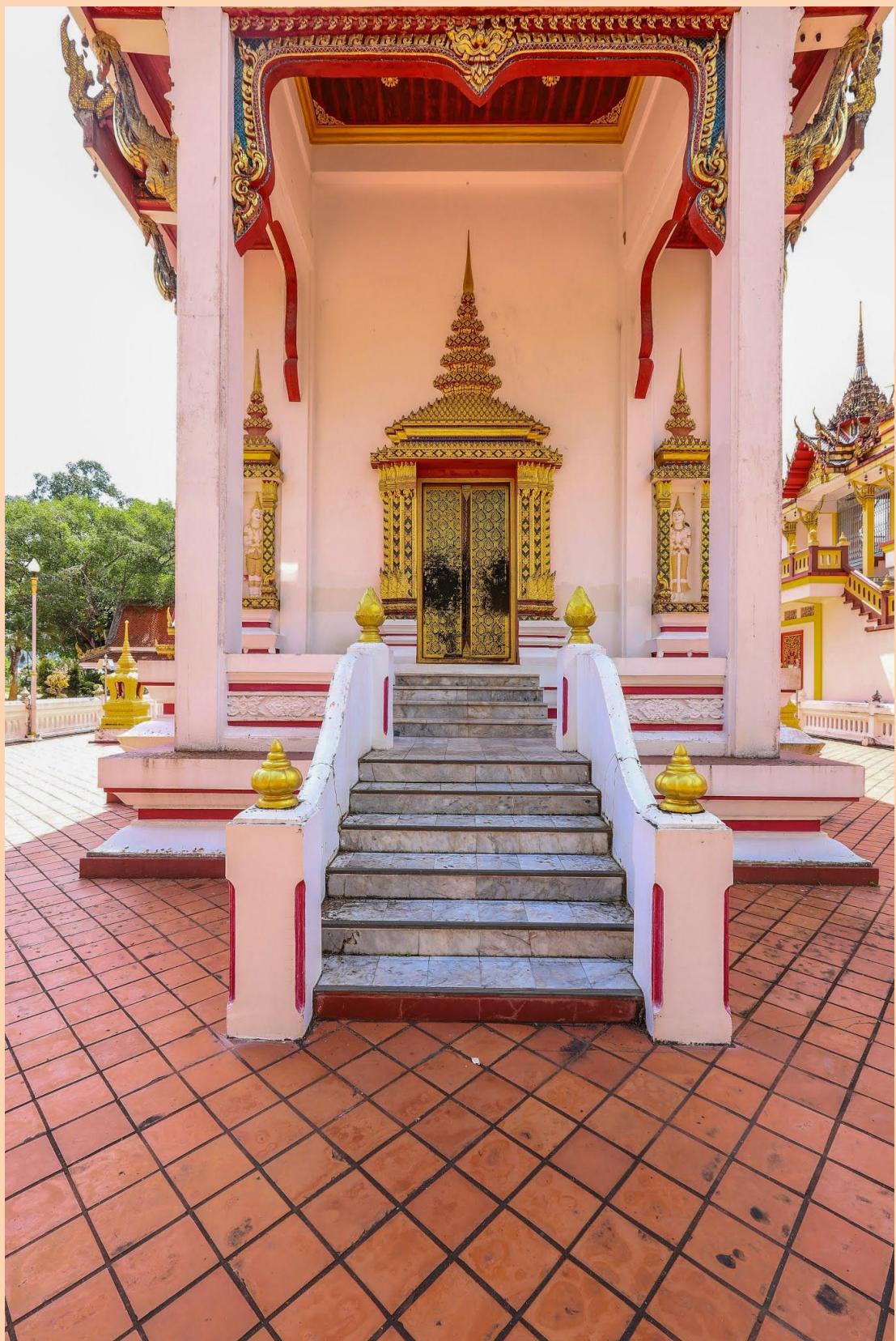

วัดช้างใหญ่ Wat Chang Hai

วัดราษฎร์บูรณะ หรือ วัดช้างใหญ่ เป็นวัดเก่าแก่ อยู่บ้านเมืองปัตตานี อายุกว่า 400 ปี ผู้คนเล่ากันว่า ที่ริมคลองน้ำขามเหลือบแม่น้ำระเบียงเดิมเป็นจุดเริ่มต้นของถนนสุราษฎร์ 5 ยอด ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ชาวต่างด้าวแนะนำให้ดื่ม 10 บาท ฐานเจดีย์เป็นวิหารประดิษฐาบุปผาหนาแน่นปูพืช เหลืองศรีชัย และมีสัญญาณสำคัญที่เก็บไว้ ของหลวงปู่ทวด ซึ่งเป็นที่เคารพเชื่อมโยงและสักการะ ได้มีการสร้างศาลเจ้าองค์หลวงปู่ทวด ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2497 เป็นพระเครื่องที่มี ค่าเสื่อมและได้รับความนับถืออย่างสูง มากัน ณ ปัจจุบัน

Ratburanaram Temple is also known as Chang Hai temple and is a pristine temple which was built in Pattani over 400 years ago. Legend has it that the first owner was Luang Poo Tuad (Grandfather monk) and that he stepped into the ocean and made sea water drinkable. At the base of the pagoda there is a life-sized image of grandfather monk and enshrined within the holy pagoda is grandfather's bone ash which is worshipped by many. The temple started distributing Grandfather amulets in 1954 and they are now considered to be one of the most sacred and precious amulets available.

- 1 เปิด QR Code Reader app จากโทรศัพท์ มือถือ สมาร์ทโฟน หรือแท็บเล็ต หากยังไม่ได้ ติดตั้งให้โทรศัพท์ สามารถดาวน์โหลด QR Code Reader app ได้จากฯ

Using your smartphone or tablet, open the QR Code Reader app. (You must have or download the QR Code Reader app first.)

- 2 นำโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน QR Code ซึ่งจะเข้ามายังหน้าจอทันที ให้โทรศัพท์ต้องเป็นสัญญาณ 3G หรือ WiFi

Place your smartphone or tablet over the QR Code symbol to fit on your screen. This QR Code is a link to more interesting information with your 3G or WiFi

SCAN ME

- 3 Cheers! get more interesting travel info คุณจะได้รับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

www.GreatSouthernmostThailand.com

Satun | Songkhla | Pattani | Yala | Narathiwat

ที่มา : Watchanghai , <http://www.watchanghai.com/> , ประวัติวัดราษฎร์บูรณะ (วัดซ้างให้)

ประวัติหลวงปู่ทวด.

Dhammadthai, <http://www.dhammadthai.org/watthai/south/> , วัดซ้างให้

จังหวัดปัตตานี.

Google, <https://www.google.com/> . ภาพ วัดซ้างให้ จังหวัดปัตตานี.

amuletheritage.com